



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Svmmma Totivs Theologiae S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

**Thomas <von Aquin, Heiliger>**

**Romæ, 1619**

Vtrum gula sit peccatum mortale? 2

**urn:nbn:de:hbz:466:1-38803**

Inordinata autem ciborum concupiscentia spiritualiter hominem coinquinat.

Ad secundum dicendum, quod sicut \* dictum est, *in corpore* vitium gulæ non consistit in substantia cibi, sed in concupiscentia non regulata ratione. Et ideo si aliquis excedat in quantitate cibi non propter concupiscentiam cibi, sed æstimans id sibi necessarium esse, non pertinet hoc ad gulam, sed ad aliquam imperitiam. Sed hoc solum pertinet ad gulam, quod aliquis propter concupiscentiam cibi delectabilis scienter excedat mensuram in edendo.

Ad tertium dicendum, quod duplex est appetitus. Vnus quidem naturalis, qui pertinet ad vires animæ vegetabilis in quibus non potest esse virtus & vitium, eo quod non possunt subijci rationi. Unde & vis appetitiva dividitur contra retentivam, digestivam & expulsivam. Et ad talem appetitum pertinet esuries & sitis. Est autem & alius appetitus sensitivus, in cuius concupiscentia vitium gulæ consistit. Unde primus motus gulæ importat inordinationem in appetitu sensitivo, quæ non est sine peccato.

ARTIC. II.

*Utum gula sit peccatum mortale?*

715

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod gula non sit peccatum mortale. Omne enim peccatum mortale contrariatur alicui præcepto decalogi: quod de gula non videtur. Ergo gula non est peccatum mortale.

*inf 9. 154  
a 2. ad 6  
Mal.  
9. 14 a. 2*

¶ 2 Præterea, Omne peccatum mortale contrariatur charitati, ut ex \* supra dictis patet. Sed gula non opponitur charitati, neque quantum ad dilectionem Dei, neque quantum ad dilectionem proximi. Ergo gula nunquam est peccatum mortale.

*Ro. 13  
le. 3. cor.  
4 et Gal.  
5 le. 4. 20.  
2. sin.*

¶ 3 Præterea, August. † dicit in sermone de purgatorio, Quotiens aliquis in cibo aut potu plus accipit quam necesse est, ad minuta peccata pertinere, nouerit. Sed hoc pertinet ad gulam. Ergo gula computatur inter minuta, id est, inter venialia peccata.

*\* qu. 132.  
ars. 3.  
† serm. 4.  
ante me.  
10. 10.*

Sec. Sec. Vol. iij.

P

S E D



c. 26. cir. med.

SED contra est, quod \* Gregor. dicit in 10. Moral. Dominante gulæ vitio, omne quod homines fortiter egerunt, perdunt; & dum venter non restringitur, simul cunctæ virtutes obruuntur. Sed virtus non tollitur nisi per peccatum mortale. Ergo gula est peccatum mortale.

ar. 1. hinc ins quæst.

RESPONDEO dicendum, quod sicut \* dictum est, vitium gulæ proprie consistit in concupiscentia inordinata. Ordo autem rationis concupiscentiam ordinantis dupliciter tolli potest. Vno modo, quantum ad ea quæ sunt ad finem, prout scilicet non sunt ita commensurata, ut sint proportionata fini. Alio modo quantum ad ipsum finem, prout scilicet concupiscentia hominem auertit à fine debito. Si ergo inordinatio concupiscentiæ accipiatur in gula secundum auersionem à fine ultimo, sic gula erit peccatum mortale. Quod quidem contingit, quando delectationi gulæ inhæret homo, tanquam fini propter quem Deum contemnit, paratus scilicet contra præcepta Dei agere, ut delectationes huiusmodi sequatur. Si verò in vitio gulæ intelligatur inordinatio concupiscentiæ tantum secundum ea quæ sunt ad finem, ut pote quia nimis concupiscit delectationes ciborum, non tamen ita, quod propter hoc faceret aliquid contra legem Dei: est peccatum veniale.

Ad primum ergo dicendum, quod vitium gulæ habet quod sit peccatum mortale, in quantum auertit à fine ultimo: & secundum hoc per quamdam reductionem opponitur præcepto de sanctificatione sabbathi, in quo præcipitur quies in fine ultimo. Non enim omnia peccata mortalia directe contrariantur præceptis decalogi, sed solum illa quæ iustitiam continent: quia præcepta decalogi specialiter pertinent ad iustitiam & partes eius, ut supra habitum est.

q 122. a.

Ad secundum dicendum, quod in quantum auertit à fine ultimo, contrariatur gula dilectioni Dei, qui est super omnia, sicut finis ultimus, diligendus. Et secundum.



secundum hoc solum gula est peccatum mortale.

Ad tertium dicendum, quod illud verbum August. intelligitur de gula, in quantum importat ordinacionem concupiscentie solum circa ea que sunt ad fine.

Ad quartum dicendum, quod gula dicitur virtutes auferre, non tam propter se, quam etiam propter vicia que ex ea oriuntur. Dicit enim \* Gregor. in Pasto- rali, Dum venter per ingluuiem tenditur, virtutes anima per luxuriam destruantur.

p. 3. c. 20. paulo post princ.

ARTIC. III.

*Vtrum gula sit maximum peccatorum?*

716

Ad tertium sic proceditur. Videtur quod gula sit maximum peccatorum. Magnitudo enim peccati ex magnitudine pena consideratur. Sed peccatum gula est grauissime puni- tum. Dicit enim \* Chrys. Adam + intemperantia ventris expulit a Para- diso. Diluuium quod fuit tempore Noe, ipsa fecit: & penam Sodomorum, secundum illud Eze. 16 Hec fuit iniquitas Sodomae sororis tuae, saturitas panis & vini. Ergo peccatum gula est maximum pecca- torum.

\* ho. 13. in Mat. no remo- te a pri. to. 2. + al. in- conueni- tia.

¶ 2 Praterea, Causa in quolibet genere est po- rior. Sed gula videtur esse causa aliorum peccatorum: quia super illud Psal. 135. Qui percussit Aegyptum cum primogenitis eorum, dicit \* glos. Luxuria, concupiscen- tia, superbia, sunt ea que primo venter generat. Ergo gula est grauissimum peccatorum.

est glos. Casiod. in hoc lo- co.

¶ 3 Praterea, Post Deum homo debet seipsum maxime diligere, vt supra habitum est. Sed per vitium gula homo infert sibi ipsi nocumentum. Dicitur enim Eccl. 37. Propter crapulam multi obierunt. Ergo gula est maximum peccatorum, ad minus prater peccata que sunt contra Deum.

SED contra est, quod vitia carnalia, inter que computatur gula, secundum \* Gregorium, sunt mino- ris culpa.

li. 37. Mo- rali. 11. parum an- te med. ad sensu.

RESPONDEO dicendum, quod grauitas alicuius peccati potest tripliciter considerari. Primo quidem